

2023/2843

27.12.2023

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2023/2843

af 13. december 2023

om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/99/EU og 2014/41/EU, Rådets direktiv 2003/8/EF og Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA, 2003/577/RIA, 2005/214/RIA, 2006/783/RIA, 2008/909/RIA, 2008/947/RIA, 2009/829/RIA og 2009/948/RIA for så vidt angår digitalisering af retligt samarbejde

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 81, stk. 2, litra e) og f), og artikel 82, stk. 1, litra d),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionen påpegede i sin meddelelse af 2. december 2020 med titlen »Digitalisering af retsvæsenet i Den Europæiske Union — En værktøjskasse fuld af muligheder« behovet for at modernisere den lovgivningsmæssige ramme for Unionens grænseoverskridende procedurer inden for civil-, handels- og strafferet i overensstemmelse med princippet om »digital som standard« og samtidig sikre, at alle nødvendige garantier er indført for at undgå social udelukkelse.
- (2) Lettelse af det retlige samarbejde mellem medlemsstaterne er blandt hovedmålene for Unionens område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er forankret i afsnit V i tredje del af traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).
- (3) Med henblik på at styrke det retlige samarbejde i civil-, handels- og strafferetlige sager med grænseoverskridende virkninger bør EU-retsakter, der indeholder bestemmelser om kommunikation mellem kompetente myndigheder, herunder EU-agenturer og -organer, suppleres med betingelser vedrørende gennemførelse af en sådan kommunikation ved hjælp af digitale midler på en måde, som sikrer beskyttelse af grundlæggende rettigheder som fastsat i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, især dem, der er forankret i afsnit VI, navnlig artikel 47 om adgang til effektive retsmidler og til en retfærdig rettergang. Disse betingelser bør på ingen måde undergrave beskyttelsen af processuelle rettigheder, som er afgørende for beskyttelsen af disse grundlæggende rettigheder, i overensstemmelse med EU-retten.
- (4) For at modernisere og styrke det retlige samarbejde og lette adgang til domstolsprøvelse er Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2844 ⁽³⁾ blevet vedtaget.

⁽¹⁾ EUT C 323 af 26.8.2022, s. 77.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 23.11.2023 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 8.12.2023.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2844 af 13. december 2023 om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde (EUT L, 2023/2844, 27.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/reg/2023/2844/oj>).

- (5) For at sikre, at målene for forordning (EU) 2023/2844 nås til fulde, og for at tilpasse eksisterende EU-retsakter på det civil-, handels- og strafferetlige område til nævnte forordning er det nødvendigt at ændre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/99/EU ⁽⁴⁾ og 2014/41/EU ⁽⁵⁾, Rådets direktiv 2003/8/EF ⁽⁶⁾ og Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA ⁽⁷⁾, 2003/577/RIA ⁽⁸⁾, 2005/214/RIA ⁽⁹⁾, 2006/783/RIA ⁽¹⁰⁾, 2008/909/RIA ⁽¹¹⁾, 2008/947/RIA ⁽¹²⁾, 2009/829/RIA ⁽¹³⁾ og 2009/948/RIA ⁽¹⁴⁾.
- (6) Ændringerne fastsat i dette direktiv har til formål at sikre, at grænseoverskridende kommunikation mellem myndighederne finder sted i overensstemmelse med de regler og principper, der er fastsat i forordning (EU) 2023/2844. I medfør af nævnte forordning bør kommunikation mellem kompetente myndigheder i forskellige medlemsstater og mellem en national kompetent myndighed og et EU-agentur eller -organ i henhold til de retsakter på området retligt samarbejde i straffesager, der ændres ved dette direktiv, som hovedregel foregå gennem et decentraliseret IT-system. Navnlig bør det decentraliserede IT-system som hovedregel anvendes til udveksling af formularer i henhold til de retsakter på området retligt samarbejde i straffesager, der ændres ved dette direktiv, og til enhver anden officiel kommunikation i henhold til nævnte retsakter, som skal foretages skriftligt, f.eks. med henblik på opbevaring af kompetente myndigheders sagsakter. I tilfælde, hvor en eller flere af de undtagelser, der er fastsat i forordning (EU) 2023/2844, finder anvendelse, dvs. hvis det ikke er muligt eller hensigtsmæssigt at anvende det decentraliserede IT-system, bør det være muligt at anvende andre kommunikationsmidler som anført i nævnte forordning. Med henblik på rammeafgørelse 2005/214/RIA, 2006/783/RIA, 2008/909/RIA, 2008/947/RIA og 2009/829/RIA samt direktiv 2014/41/EU bør myndighederne, når nævnte retsakter foreskriver, at kommunikationen mellem sådanne myndigheder skal foretages på en hvilken som helst måde eller på en hvilken som helst relevant måde, have skønsbeføjelse med hensyn til, hvilken kommunikationsmetode der skal anvendes.
- (7) Eftersom dette direktiv indeholder ændringer af regler, der allerede er gennemført i medlemsstaternes nationale retsorden, bør det også indeholde særlige bestemmelser om gennemførelsen af disse ændringer. Disse gennemførelsesbestemmelser bør være i overensstemmelse med den tidsplan for gennemførelsen, der er fastsat i forordning (EU) 2023/2844.
- (8) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/99/EU af 13. december 2011 om den europæiske beskyttelsesordre (EUT L 338 af 21.12.2011, s. 2).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/41/EU af 3. april 2014 om den europæiske efterforskningskendelse i straffesager (EUT L 130 af 1.5.2014, s. 1).

⁽⁶⁾ Rådets direktiv 2003/8/EF af 27. januar 2003 om forbedret adgang til domstolene i grænseoverskridende tvister gennem fastsættelse af fælles mindsteregler for retshjælp i forbindelse med tvister af denne art (EFT L 26 af 31.1.2003, s. 41).

⁽⁷⁾ Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (EFT L 190 af 18.7.2002, s. 1).

⁽⁸⁾ Rådets rammeafgørelse 2003/577/RIA af 22. juli 2003 om fuldbyrdelse i Den Europæiske Union af kendelser om indfrysning af formuegoder eller bevismateriale (EUT L 196 af 2.8.2003, s. 45).

⁽⁹⁾ Rådets rammeafgørelse 2005/214/RIA af 24. februar 2005 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på bødestrafte (EUT L 76 af 22.3.2005, s. 16).

⁽¹⁰⁾ Rådets rammeafgørelse 2006/783/RIA af 6. oktober 2006 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om konfiskation (EUT L 328 af 24.11.2006, s. 59).

⁽¹¹⁾ Rådets rammeafgørelse 2008/909/RIA af 27. november 2008 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraffe eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union (EUT L 327 af 5.12.2008, s. 27).

⁽¹²⁾ Rådets rammeafgørelse 2008/947/RIA af 27. november 2008 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme og afgørelser om prøvetid med tilsyn med henblik på tilsyn med tilsynsforanstaltninger og alternative sanktioner (EUT L 337 af 16.12.2008, s. 102).

⁽¹³⁾ Rådets rammeafgørelse 2009/829/RIA af 23. oktober 2009 om anvendelse mellem Den Europæiske Unions medlemsstater af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om tilsynsforanstaltninger som et alternativ til varetægtsfængsling (EUT L 294 af 11.11.2009, s. 20).

⁽¹⁴⁾ Rådets rammeafgørelse 2009/948/RIA af 30. november 2009 om forebyggelse og bilæggelse af konflikter om udøvelse af jurisdiktion i straffesager (EUT L 328 af 15.12.2009, s. 42).

- (9) I medfør af artikel 1 og 2 og artikel 4a, stk. 1, i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol deltager Irland ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Kapitel I

Ændringer af retsakter vedrørende retligt samarbejde på det civil- og handelsretlige område

Artikel 1

Ændring af direktiv 2003/8/EF

Artikel 13, stk. 4, andet afsnit, i direktiv 2003/8/EF affattes således:

»Den kompetente fremsendende myndighed fremsender ansøgningen til den kompetente modtagende myndighed i den anden medlemsstat i overensstemmelse med artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2844 (*) senest 15 dage efter, at den har modtaget ansøgningen behørigt udfærdiget på et af de i stk. 2 omhandlede sprog og bilagene, om nødvendigt oversat til et af de pågældende sprog.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2844 af 13. december 2023 om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde (EUT L, 2023/2844, 27.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/reg/2023/2844/oj>).«

Kapitel II

Ændringer af retsakter vedrørende retligt samarbejde på det strafferetlige område

Artikel 2

Ændringer af rammeafgørelse 2002/584/RIA

I rammeafgørelse 2002/584/RIA foretages følgende ændringer:

- 1) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 8a

Kommunikationsmidler

1. Uden at det berører artikel 9, stk. 2, og artikel 10, stk. 2 og 3, foretages officiel kommunikation i henhold til denne rammeafgørelse mellem den udstedende judicielle myndighed og den fuldbyrdende judicielle myndighed i overensstemmelse med artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2844 (*).

Hvis en medlemsstat har udpeget en eller flere centrale myndigheder, finder første afsnit også anvendelse på officiel kommunikation med den eller de centrale myndigheder i en anden medlemsstat.

2. Kommunikation mellem udstedelsesstatens kompetente myndighed og fuldbyrdelsesstatens kompetente myndighed med henblik på at fremskaffe oplysninger, der er nødvendige for, at den eftersøgte person kan udpege en advokat i udstedelsesstaten i overensstemmelse med artikel 10, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/

48/EU (**) og anmode om retshjælp i udstedelsesstaten i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1919 (***), foretages i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) 2023/2844.

3. Uanset stk. 1 kan transitanmodninger, der fremsættes i henhold til artikel 25, stk. 3, også sendes gennem sikre retshåndhævelseskommunikationskanaler.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2844 af 13. december 2023 om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde (EUT L, 2023/2844, 27.12.2023 ELI: <http://data.europa.eu/reg/2023/2844/oj>).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/48/EU af 22. oktober 2013 om ret til adgang til advokatbistand i straffesager og i sager angående europæiske arrestordre og om ret til at få en tredjemand underrettet ved frihedsberøvelse og til at kommunikere med tredjemand og med konsulære myndigheder under frihedsberøvelsen (EUT L 294 af 6.11.2013, s. 1).

(***) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1919 af 26. oktober 2016 om retshjælp til mistænkte og tiltalte i straffesager og til eftersøgte i sager angående europæiske arrestordre (EUT L 297 af 4.11.2016, s. 1).«

2) Artikel 10, stk. 4, udgår.

3) Artikel 18, stk. 1, litra a), affattes således:

»a) enten give samtykke til, at den eftersøgte afhøres i overensstemmelse med denne rammeafgørelses artikel 19 eller via videokonference i overensstemmelse med artikel 6 i forordning (EU) 2023/2844.«

4) Artikel 25, stk. 3, affattes således:

»3. Transitanmodningen og oplysningerne i stk. 1 meddeles den myndighed, der er udpeget i medfør af stk. 2. Transitmedlemsstaten meddeler sin afgørelse om transitanmodningen.«

Artikel 3

Ændringer af rammeafgørelse 2003/577/RIA

I rammeafgørelse 2003/577/RIA foretages følgende ændringer:

1) Artikel 4, stk. 1, affattes således:

»1. En indefrysningkendelse som defineret i denne rammeafgørelse fremsendes af den judicielle myndighed, der har afsagt den, sammen med den i artikel 9 omhandlede attest direkte til den judicielle myndighed, der er kompetent til at fuldbyrde den.«

2) Artikel 5, stk. 1, tredje afsnit, affattes således:

»Der redegøres omgående for fuldbyrdelsen af indefrysningkendelsen over for udstedelsesstatens kompetente myndighed.«

3) Artikel 7, stk. 3, affattes således:

»3. Et afslag på anerkendelse eller fuldbyrdelse skal besluttes omgående og omgående meddeles udstedelsesstatens kompetente judicielle myndigheder.«

4) I artikel 8 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Der redegøres omgående for udsættelsen af indefrysningkendelsens fuldbyrdelse, herunder for grundene til udsættelsen og om muligt for udsættelsens forventede varighed, over for udstedelsesstatens kompetente myndighed.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Så snart grundene til udsættelsen er ophørt med at eksistere, træffer fuldbyrdesstatens judicielle myndighed omgående de nødvendige foranstaltninger med henblik på at fuldbyrde indefrysningsskendelsen og underretter udstedelsesstatens kompetente myndighed herom.«

5) I afsnit II tilføjes følgende artikel:

»Artikel 12a

Kommunikationsmidler

Officiel kommunikation i henhold til denne rammeafgørelse mellem udstedelsesstatens kompetente judicielle myndighed og fuldbyrdesstatens kompetente judicielle myndighed foretages i overensstemmelse med artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2844 (*)

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2844 af 13. december 2023 om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde (EUT L, 2023/2844, 27.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/reg/2023/2844/oj>).«

Artikel 4

Ændringer af rammeafgørelse 2005/214/RIA

I rammeafgørelse 2005/214/RIA foretages følgende ændringer:

1) Artikel 4, stk. 3, affattes således:

»3. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten fremsender afgørelsen eller en bekræftet genpart heraf sammen med attesten direkte til den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten. Originaleksemplaret af afgørelsen eller en bekræftet genpart heraf samt det originale eksemplar af attesten sendes til fuldbyrdesstaten, hvis den ønsker det. Originaler eller bekræftede genpart af dokumenter kan sendes i elektronisk form i overensstemmelse med artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2844 (*) Al øvrig officiel kommunikation foretages ligeledes direkte mellem de nævnte kompetente myndigheder.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2844 af 13. december 2023 om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde (EUT L, 2023/2844, 27.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/reg/2023/2844/oj>).«

2) Artikel 14, indledningen, affattes således:

»Den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten underretter straks den kompetente myndighed i udstedelsesstaten:«.

3) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 15a

Kommunikationsmidler

1. Med undtagelse af kommunikation i henhold til artikel 7, stk. 3, foretages officiel kommunikation i henhold til denne rammeafgørelse mellem udstedelsesstatens kompetente myndighed og fuldbyrdesstatens kompetente myndighed i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) 2023/2844.

2. Hvis en medlemsstat har udpeget en eller flere centrale myndigheder, finder stk. 1 også anvendelse på officiel kommunikation med den eller de centrale myndigheder i en anden medlemsstat.«

Artikel 5

Ændringer af rammeafgørelse 2006/783/RIA

I rammeafgørelse 2006/783/RIA foretages følgende ændringer:

1) Artikel 4, stk. 2, affattes således:

»2. Afgørelsen om konfiskation eller en bekræftet genpart heraf fremsendes sammen med attesten fra den kompetente myndighed i udstedelsesstaten direkte til den myndighed i fuldbyrdesstaten, der er kompetent til at fuldbyrde den. Originaleksemplaret af afgørelsen om konfiskation eller en bekræftet genpart heraf samt originaleksemplaret af attesten fremsendes på anmodning til fuldbyrdesstaten. Originaler eller bekræftede genpart af dokumenter kan sendes i elektronisk form i overensstemmelse med artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2844 (*) Al øvrig officiel kommunikation foretages ligeledes direkte mellem de nævnte kompetente myndigheder.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2844 af 13. december 2023 om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde (EUT L, 2023/2844, 27.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/reg/2023/2844/oj>).«

2) I artikel 10 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 affattes således:

»3. I tilfælde af udsættelse i medfør af stk. 1, litra a), underretter den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten omgående den kompetente myndighed i udstedelsesstaten herom, og udstedelsesstatens kompetente myndighed overholder forpligtelserne i artikel 14, stk. 3.«

b) Stk. 4 affattes således:

»4. I de i stk. 1, litra b)-e), omhandlede tilfælde redegør den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten omgående for udsættelsen, herunder for grundene til udsættelsen og om muligt for udsættelsesperiodens forventede længde, over for udstedelsesstatens kompetente myndighed.

Så snart grundene til udsættelsen er ophørt med at eksistere, træffer den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten omgående de nødvendige foranstaltninger med henblik på at fuldbyrde afgørelsen om konfiskation og underretter udstedelsesstatens kompetente myndighed herom.«

3) Artikel 14, stk. 3, indledningen, affattes således:

»Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten underretter omgående den kompetente myndighed i enhver berørt fuldbyrdesstat.«

4) Artikel 15 affattes således:

»Artikel 15

Afbrydelse af fuldbyrdelsen

Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten underretter straks den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten om enhver beslutning eller foranstaltning, der medfører, at afgørelsen ikke længere er eksigibel eller af anden grund skal tilbagekaldes fra fuldbyrdesstaten. Fuldbyrdesstaten afbryder straks fuldbyrdelsen af afgørelsen, hvis den kompetente myndighed i udstedelsesstaten underretter den om en sådan beslutning eller foranstaltning.«

5) Artikel 17, indledningen, affattes således:

»Den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten underretter straks den kompetente myndighed i udstedelsesstaten:«

6) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 18a

Kommunikationsmidler

1. Med undtagelse af kommunikation i henhold til artikel 8, stk. 4, og artikel 12, stk. 2, foretages officiel kommunikation i henhold til denne rammeafgørelse mellem udstedelsesstatens kompetente myndighed og fuldbyrdesstatens kompetente myndighed i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) 2023/2844.
2. Hvis en medlemsstat har udpeget en eller flere centrale myndigheder, finder stk. 1 også anvendelse på officiel kommunikation med den eller de centrale myndigheder i en anden medlemsstat.«

Artikel 6

Ændringer af rammeafgørelse 2008/909/RIA

I rammeafgørelse 2008/909/RIA foretages følgende ændringer:

1) Artikel 5, stk. 1, affattes således:

»1. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten fremsender dommen eller en bekræftet genpart heraf samt attesten direkte til den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten. Originalen af dommen eller en bekræftet genpart heraf og originalen af attesten sendes til fuldbyrdesstaten, hvis denne kræver det. Originaler eller bekræftede genparten af dokumenter kan sendes i elektronisk form i overensstemmelse med artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2844 (*) Al øvrig officiel kommunikation foretages ligeledes direkte mellem de nævnte kompetente myndigheder.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2844 af 13. december 2023 om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde (EUT L, 2023/2844, 27.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/reg/2023/2844/oj>).«

2) Artikel 16, stk. 1, affattes således:

»1. Hver enkelt medlemsstat tillader i overensstemmelse med sin lovgivning transit gennem sit område af en domfældt, der skal overføres til fuldbyrdesstaten, forudsat at udstedelsesstaten har sendt den en kopi af attesten i artikel 4 sammen med transitanmodningen. Transitanmodningen og attesten fremsendes i overensstemmelse med artikel 22a. Udstedelsesstaten forelægger på anmodning fra den medlemsstat, der giver transittilladelsen, en oversættelse af attesten til et af de sprog, som anføres i anmodningen, og som den medlemsstat, der er blevet anmodet om at tillade transit, accepterer.«

3) Artikel 21, indledningen, affattes således:

»Den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten underretter straks den kompetente myndighed i udstedelsesstaten:«.

4) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 22a

Kommunikationsmidler

1. Med undtagelse af kommunikation i henhold til artikel 4, stk. 3, artikel 9, stk. 3, og artikel 12, stk. 3, foretages officiel kommunikation i henhold til denne rammeafgørelse mellem udstedelsesstatens kompetente myndighed og fuldbyrdesstatens kompetente myndighed i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) 2023/2844.
2. Uanset stk. 1 kan transitanmodninger, der fremsættes i henhold til artikel 16, stk. 1, også sendes gennem sikre retshåndhævelseskommunikationskanaler.«

Artikel 7

Ændringer af rammeafgørelse 2008/947/RIA

I rammeafgørelse 2008/947/RIA foretages følgende ændringer:

1) I artikel 6 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten fremsender dommen og, når det er relevant, afgørelsen om prøvetid med tilsyn sammen med den i stk. 1 omhandlede attest direkte til den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten. Originalen af dommen og, når det er relevant, afgørelsen om prøvetid med tilsyn eller bekræftede genparter heraf samt originalen af attesten sendes til den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten, hvis denne kræver det. Originaler eller bekræftede genparter af dokumenter kan sendes i elektronisk form i overensstemmelse med artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2844 (*) Al øvrig officiel kommunikation foretages ligeledes direkte mellem de nævnte kompetente myndigheder.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2844 af 13. december 2023 om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde (EUT L, 2023/2844, 27.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/reg/2023/2844/oj>).«

b) Stk. 7 affattes således:

»7. Hvis en myndighed i fuldbyrdesstaten, som modtager en dom sammen med den i stk. 1 omhandlede attest og, når det er relevant, en afgørelse om prøvetid med tilsyn, ikke har kompetence til at anerkende den og træffer de heraf følgende nødvendige foranstaltninger til at føre tilsyn med tilsynsforanstaltningerne eller de alternative sanktioner, sender den ex officio dommen videre til den kompetente myndighed og underretter straks den kompetente myndighed i udstedelsesstaten i overensstemmelse dermed.«

2) Artikel 12, stk. 1, affattes således:

»1. Den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten træffer hurtigst muligt og senest inden for en frist på 60 dage efter modtagelsen af en dom samt, når det er relevant, en afgørelse om prøvetid med tilsyn sammen med den i artikel 6, stk. 1, omhandlede attest, afgørelse om, hvorvidt dommen og, når det er relevant, afgørelsen om prøvetid med tilsyn skal anerkendes, og hvorvidt ansvaret for tilsynet med tilsynsforanstaltninger eller alternative sanktioner skal overtages. Den underretter omgående den kompetente myndighed i udstedelsesstaten om sin afgørelse.«

3) I artikel 16 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Fuldbyrdesstatens kompetente myndighed underretter straks udstedelsesstatens kompetente myndighed om enhver afgørelse, der træffes med hensyn til:

- a) ændring af tilsynsforanstaltningen eller den alternative sanktion
- b) tilbagekaldelse af udsættelsen af dommens fuldbyrdelse eller tilbagekaldelse af afgørelsen om prøveløsladelse
- c) fuldbyrdelse af en frihedsstraf eller frihedsberøvende foranstaltning på grund af manglende overholdelse af en tilsynsforanstaltning eller alternativ sanktion
- d) ophævelse af tilsynsforanstaltningen eller den alternative sanktion.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Udstedelsesstatens kompetente myndighed underretter omgående fuldbyrdesstatens kompetente myndighed om ethvert forhold eller enhver oplysning, der efter dens opfattelse kunne føre til, at en eller flere af afgørelserne i stk. 1, litra a), b) eller c), træffes.«

4) Artikel 17, stk. 3, affattes således:

»3. Meddelelsen af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a) og b), og stk. 2, gives ved hjælp af standardformularen i bilag II. Meddelelsen af de kendsgerninger og omstændigheder, der er omhandlet i stk. 1, litra c), gives om muligt ved hjælp af formularen i bilag II.«

5) Artikel 18, indledningen, affattes således:

»Den kompetente myndighed i fuldbyrdsstaten underretter straks den kompetente myndighed i udstedelsesstaten om:«.

6) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 20a

Kommunikationsmidler

Med undtagelse af kommunikation i henhold til artikel 11, stk. 3, og artikel 12, stk. 2, foretages officiel kommunikation i henhold til denne rammeafgørelse mellem udstedelsesstatens kompetente myndighed og fuldbyrdsstatens kompetente myndighed i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) 2023/2844.«

Artikel 8

Ændringer af rammeafgørelse 2009/829/RIA

I rammeafgørelse 2009/829/RIA foretages følgende ændringer:

1) Artikel 10, stk. 2, affattes således:

»2. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten fremsender afgørelsen om tilsynsforanstaltninger eller en bekræftet genpart heraf samt attesten direkte til den kompetente myndighed i fuldbyrdsstaten. Originalen af afgørelsen om tilsynsforanstaltninger eller en bekræftet genpart heraf og originalen af attesten sendes til fuldbyrdsstaten, hvis denne kræver det. Originaler eller bekræftede genparter af dokumenter kan sendes i elektronisk form i overensstemmelse med artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2844 (*) Al øvrig officiel kommunikation foretages ligeledes direkte mellem de nævnte kompetente myndigheder.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2844 af 13. december 2023 om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde (EUT L, 2023/2844, 27.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/reg/2023/2844/oj>).«

2) Artikel 20, stk. 2, indledningen, affattes således:

»Fuldbyrdsstatens kompetente myndighed underretter straks udstedelsesstatens kompetente myndighed:«.

3) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 23a

Kommunikationsmidler

1. Med undtagelse af kommunikation i henhold til artikel 12, stk. 3, og artikel 15, stk. 2, foretages officiel kommunikation i henhold til denne rammeafgørelse mellem udstedelsesstatens kompetente myndighed og fuldbyrdsstatens kompetente myndighed i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) 2023/2844.

2. Hvis en medlemsstat har udpeget en eller flere centrale myndigheder, finder stk. 1 også anvendelse på officiel kommunikation med den eller de centrale myndigheder i en anden medlemsstat.«

Artikel 9

Ændring af rammeafgørelse 2009/948/RIA

Artikel 7 i rammeafgørelse 2009/948/RIA affattes således:

»Artikel 7

Kommunikationsmidler

1. De kontaktende og de kontaktede myndigheder kommunikerer i overensstemmelse med artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2844 (*).
2. Hvis en medlemsstat har udpeget en eller flere centrale myndigheder, finder stk. 1 også anvendelse på officiel kommunikation med den eller de centrale myndigheder i en anden medlemsstat.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2844 af 13. december 2023 om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde (EUT L, 2023/2844, 27.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/reg/2023/2844/oj>).«

Artikel 10

Ændringer af direktiv 2011/99/EU

I direktiv 2011/99/EU foretages følgende ændringer:

1) I artikel 8 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Når den kompetente myndighed i udstedelsesstaten fremsender den europæiske beskyttelsesordre til den kompetente myndighed i fuldbyrdsstaten, gør den dette i overensstemmelse med artikel 16a. Al øvrig officiel kommunikation foretages ligeledes direkte mellem de nævnte kompetente myndigheder.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Har en myndighed i fuldbyrdsstaten, som modtager en europæisk beskyttelsesordre, ikke kompetence til at anerkende den, sender denne myndighed af egen drift den europæiske beskyttelsesordre videre til den kompetente myndighed og underretter straks den kompetente myndighed i udstedelsesstaten herom.«

2) Artikel 9, stk. 4, affattes således:

»4. Finder den kompetente myndighed i fuldbyrdsstaten, at de oplysninger, der er fremsendt med den europæiske beskyttelsesordre i henhold til artikel 7, er ufuldstændige, underretter den straks den kompetente myndighed i udstedelsesstaten og fastsætter en rimelig frist for denne til at fremskaffe de manglende oplysninger.«

3) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 16a

Kommunikationsmidler

1. Officiel kommunikation i henhold til dette direktiv mellem udstedelsesstatens kompetente myndighed og fuldbyrdsstatens kompetente myndighed foretages i overensstemmelse med artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2844 (*).
2. Hvis en medlemsstat har udpeget en eller flere centrale myndigheder, finder stk. 1 også anvendelse på officiel kommunikation med den eller de centrale myndigheder i en anden medlemsstat.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2844 af 13. december 2023 om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde (EUT L, 2023/2844, 27.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/reg/2023/2844/oj>).«

Artikel 11

Ændringer af direktiv 2014/41/EU

I direktiv 2014/41/EU foretages følgende ændringer:

1) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 5a

Kommunikationsmidler

1. Med undtagelse af kommunikation i henhold til artikel 9, stk. 6, artikel 11, stk. 4, artikel 12, stk. 5 og 6, og artikel 16, stk. 2, første afsnit, foretages officiel kommunikation i henhold til dette direktiv mellem udstedelsesmyndigheden og fuldbyrdelsesmyndigheden i overensstemmelse med artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2844 (*).

2. Hvis en medlemsstat har udpeget en eller flere centrale myndigheder, finder stk. 1 også anvendelse på officiel kommunikation med den eller de centrale myndigheder i en anden medlemsstat.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2844 af 13. december 2023 om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde (EUT L, 2023/2844, 27.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/reg/2023/2844/oj>).«

2) Artikel 7, stk. 1, affattes således:

»1. Den europæiske efterforskningskendelse, der er udfyldt i overensstemmelse med artikel 5, fremsendes af udstedelsesmyndigheden til fuldbyrdelsesmyndigheden.«

3) Artikel 15, stk. 2, affattes således:

»2. Så snart grundene til udsættelse ikke længere er til stede, træffer fuldbyrdelsesmyndigheden straks de nødvendige foranstaltninger for at fuldbyrde den europæiske efterforskningskendelse og underretter udstedelsesmyndigheden herom.«

4) I artikel 16 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Fuldbyrdelsesmyndigheden underretter omgående udstedelsesmyndigheden, jf. dog artikel 10, stk. 4 og 5, ved hjælp af ethvert tilgængeligt middel:

- a) om det er umuligt for fuldbyrdelsesmyndigheden at træffe afgørelse om anerkendelse eller fuldbyrdelse, fordi formularen i bilag A er ufuldstændig eller åbenlyst ukorrekt
- b) om fuldbyrdelsesmyndigheden i forbindelse med fuldbyrdelsen af den europæiske efterforskningskendelse og uden yderligere efterforskning finder, at det kan være hensigtsmæssigt at iværksætte efterforskningsforanstaltninger, der ikke var forudset fra begyndelsen, eller som ikke kunne præciseres, da den europæiske efterforskningskendelse blev udstedt, således at udstedelsesmyndigheden vil kunne træffe yderligere foranstaltninger i den pågældende sag, eller
- c) hvis fuldbyrdelsesmyndigheden fastslår, at den i en specifik sag ikke kan opfylde de formkrav og procedurer, som udstedelsesmyndigheden udtrykkeligt har angivet i overensstemmelse med artikel 9.

Efter anmodning fra udstedelsesmyndigheden bekræftes oplysningerne i givet fald straks i overensstemmelse med artikel 5a.«

b) Stk. 3, indledningen, affattes således:

»Fuldbyrdelsesmyndigheden underretter straks udstedelsesmyndigheden, jf. dog artikel 10, stk. 4 og 5:«.

Kapitel III

Gennemførelse

Artikel 12

Gennemførelse af artikel 2 og 11

Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest to år efter ikrafttrædelsen af den tilsvarende gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i artikel 10, stk. 3, litra a), i forordning (EU) 2023/2844 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktivs artikel 2 og 11. De underretter straks Kommissionen herom.

De anvender disse bestemmelser fra den første dag i den måned, der følger efter perioden på to år efter ikrafttrædelsen af den tilsvarende gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i artikel 10, stk. 3, litra a), i forordning (EU) 2023/2844.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktivs artikel 2 og 11 eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

Artikel 13

Gennemførelse af artikel 1, 6 og 10

Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest to år efter ikrafttrædelsen af den tilsvarende gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i artikel 10, stk. 3, litra b), i forordning (EU) 2023/2844, de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktivs artikel 1, 6, og 10. De underretter straks Kommissionen herom.

De anvender disse bestemmelser fra den første dag i den måned, der følger efter perioden på to år efter ikrafttrædelsen af den tilsvarende gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i artikel 10, stk. 3, litra b), i forordning (EU) 2023/2844.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktivs artikel 1, 6 og 10 eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

Artikel 14

Gennemførelse af artikel 3, 4, 5 og 9

Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest to år efter ikrafttrædelsen af den tilsvarende gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i artikel 10, stk. 3, litra c), i forordning (EU) 2023/2844, de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktivs artikel 3, 4, 5 og 9. De underretter straks Kommissionen herom.

De anvender disse bestemmelser fra den første dag i den måned, der følger efter perioden på to år efter ikrafttrædelsen af den tilsvarende gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i artikel 10, stk. 3, litra c), i forordning (EU) 2023/2844.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktivs artikel 3, 4, 5 og 9 eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

*Artikel 15***Gennemførelse af artikel 7 og 8**

Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest to år efter ikrafttrædelsen af den tilsvarende gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i artikel 10, stk. 3, litra d), i forordning (EU) 2023/2844, de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktivs artikel 7 og 8. De underretter straks Kommissionen herom.

De anvender disse bestemmelser fra den første dag i den måned, der følger efter perioden på to år efter ikrafttrædelsen af den tilsvarende gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i artikel 10, stk. 3, litra d), i forordning (EU) 2023/2844.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktivs artikel 7 og 8 eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

*Artikel 16***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 17

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 13. december 2023.

På Europa-Parlamentets vegne
R. METSOLA
Formand

På Rådets vegne
P. NAVARRO RÍOS
Formand